

Yolculuk

– berberce · 20 Haziran 2025

Ben yolculukları hep sevmişimdir. Yol kenarında sıralanan ağaçları izlemek, güneşin bulutların arasından yüzünü göstermesi, arabada çalan eski şarkılar ve yanımda oturan yabancılarla kurulan o anlık, samimi dostluklar... Hayat, bazen bir yolculukta öğrendiğin bir cümleyle değişir derler ya, işte öyle bir gündü.

Otobüs, sabahın erken saatinde hareket etti. Koltuğum pencere kenarıydı. Yani boştu. İçimden "Umarım iyi biri gelir" dedim. Birkaç durak sonra genç, sarışın ve güler yüzlü bir kız bindi yanıma kendimi çok şanslı hissediyordum

Yol boyunca konuştuk. Çocukluğundan, hayallerinden, gitmek istediği şehirlerden... Sohbet öyle tatlıydı ki, zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Tam "Yol hiç bitmese" diye içimden geçirirken otobüs birden sağa çekti. Motor arızalanmış. Şoför indi, herkes gerildi. Ama biz, yol kenarında oturup kahkahalarla bozuk arabaya bakarak sohbet etmeye devam ettik. Hatta şöyle dedi:

"Bazen güzel şeyler yarım kalmalı. Böylece insan hep güzel hatırlar."

Haklıydı. Otobüs bozuldu, yolculuk yarım kaldı ama içimde ömürlük bir anı bıraktı.